

vedvarende, naar ikke Omstændigheder er til Stede som de, der foranledigede Restriktionerne, skal søge Indenrigsministeriets Billigelse til en Produktion med Eksport for Øje. Jeg mener derfor, vi bør søge bort fra Restriktionerne i den Form, de nu har; men vi bør paa den anden Side, synes det mig, bestræbe os for, at Befolkningens Forbrug af Øl i saa vid Udstrækning som muligt holdes indenfor de lettere Ølsorters Omraade. Det er ganske sikkert muligt. Jeg tror, det er muligt uden nogen synderlig Vanskelighed at finde Former, som gør det muligt, samtidig med at Bryggerierne fremstiller Øl af de Typer, der nu maatte passe dem, at sikre, at de stærke Sorter bliver en Luksusvare her i Landet. De lettere Ølsorter, som nu er indarbejdet gennem de senere Aar, har jo vist sig at byde Bryggerierne en rig Produktionsmark, og det forekommer ogsaa mig, man kan sige, at de har vist sig at falde i Befolkningens Smag; saaledes at de i Forbruget har kunnet erstatte de stærkere Sorter.

Mig forekommer det, at det at søge ud fra den nuværende Situation paa dette Omraade ad de Veje, som jeg her har peget paa, maatte være det saavel for Erhvervene som for Befolkningen som Helhed heldigste. Dertor glæder det mig, at der er Udsigt til en Udvalgsbehandling af denne Sag, en Behandling, som jeg jo ikke tvivler paa vil drage ind under sig alle de Sider af denne Sag, som kræver Overvejelse, saaledes at vi kan naa til en Ordning, der er af den Besskaffenhed, at den opfylder alle berettigede Interesser og med det samme tager Hensyn til, hvad der tjener den hele Befolkningens Vel bedst.

Pitzner: Jeg vil gerne gøre nogle faa Bemærkninger til det, der er sagt fra de øvrige ærede Ordføreres Side og fra den højtærede Ministers Side.

Det ærede Medlem Hr. Hedegaard omtalte, at man ikke havde kunnet give positivt Svar paa, om flere Arbejdere vilde komme i Arbejde ved Restriktionernes Ophævelse, og dette Spørgsmaal strejfedes ogsaa af de ærede Medlemmer Hr. Hauge og Hr. Heilesen. Jeg tror, at dette Spørgsmaal vil kunne blive tilfredsstillende besvaret ved en Henvendelse til Bryggeriarbejdernes Forbund. Saa vidt jeg ved, foreligger der en Redegørelse derfra om Sagen, og derigennem vil det vistnok nogenlunde kunne blive klarlagt, hvorledes Forholdene er. I alt Fald ligger Forholdet saaledes, at der i Øjeblikket procentvis er en betydelig større Arbejdsløshed

blandt Bryggeriarbejderne, end der normalt har været i Aarene før Krigen, selv om den ikke er saa stor nu — det sagde jeg allerede før —, som den var under de daarligste Forhold under Krigen. Det ærede Medlem Hr. Hedegaard stillede i Udsigt, at han vilde fremkomme med Forslag om Sagens Henviisning til et Udvalg. Dette har jeg ikke noget imod, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at i Henhold til Ordlyden af Lovens § 2 skal denne Sag behandles i begge Ting, og et Tings Afgørelse kan blive afgørende for Sagen. Jeg maa da gaa ud fra, at ærede Medlemmer, som eventuelt vil stille Forslag om Sagens Henviisning til et Udvalg, har sikret sig, at der ikke kommer en Mand med en Slæde i Vejen fra det andet Ting, saaledes at Arbejdet i et af dette Ting eventuelt nedsat Udvalg bliver ganske ørkesløst.

Det ærede Medlem Hr. Hauge udtalte, at vi, hvis denne Indstilling blev vedtaget, let vilde blive ført ind i en Forbudsagitation, hvad det ærede Medlem meget maatte beklage, og det ærede Medlem betragtede det som et tvivlsomt Gode, om vi fik et Forbud. Jeg ser ikke rettere end, at man maa se lige til paa Sagen. Ligger det saaledes, at det danske Folk ønsker, der skal være Forbud, saa lad os behandle Sagen saaledes; saa ved vi, hvor vi er henne. Men at komme med Bestemmelser, som er maskerede Dele af et Forbud, det finder vi er galt, og derfor er vi fra vor Side imod det.

Det ærede Medlem Hr. Heilesen omtalte, at jeg havde refereret galt, idet jeg havde sagt, at der var fri Indførsel af stærkt Øl. Jeg gjorde udtrykkelig opmærksom paa, at det kun kunde indføres ifølge Dispensation, men jeg hævdede og hævder stadig, at det forekommer mig og et Flertal indenfor mit Parti, at det er en Meningsløshed, at man her i Landet har Ret til at brygge saa stærkt Øl, men ikke Ret til at drikke dette hjemmebryggede Øl, hvorimod det maa udføres, samtidig med at man har Lov til her til Landet at indføre stærkt Øl, og det har man ogsaa Lov til at drikke her i Landet. Denne Meningsløshed synes vi, man bør komme bort fra.

Det blev sagt, at Restriktionerne stammer først fra Aaret 1919—20. Det er rigtigt, at de først stammer fra den Tid for Ølstyrkens Vedkommende; men de kom allerede til at virke i 1915 ved Begrænsningen af det tilladte Forbrug af Sæd til Øltilvirkning; for at kunne holde Produk-